

AUGLÝSING

79

16. jan.

um

Samning milli Íslands og Belgíu til þess að forðast tvísköttun á tekjum siglingafyrirtækja landanna.

Stjórnir Íslands og Belgíu hafa þann 21. des. 1928 gert samning til þess að tryggja að íslensk siglingafélög, sem hafa aðsetur sitt á Íslandi, og eiga skip, er sigla til belgiskra hafna með farþega, eða til þess að ferma eða afferma þar vörur, skulu í Belgíu vera undanþeginn skatti af hagnaði af rekstri þessara skipa, enda komi sama á móti af hálfu Íslands, að því er snertir tekjur af siglingum belgiskra skipa, er koma hingað til lands.

Samningur þessi gekk í gildi þann 12. okt. 1930.

Þetta er hér með gert almenningi kunnugt.

Forsætisráðherra, 16. janúar 1931.

Tryggvi Þórhallsson.

AUGLÝSING

80

16. okt.

um

verzlunar- og siglingasamning milli Íslands og Rúmeníu, er gjörður var í Búkarest þann 8 maí 1931. Samningurinn birtist hér á eftir í íslenskri þýðingu.

Með því að Hans hátign konungi Íslands og Danmerkur og Hans hátign konungi Rúmeníu leikur hugur á að bæta og efla hin þjóðhagslegu viðskipti milli Íslands og Rúmeníu, hafa þeir ákvarðað að gera verzlunar- og siglingasamning milli landanna, og hafa útnefnt sem fulltrúa sína:

Hans hátign konungur Íslands og Danmerkur:

Herra Erik Andreas Mathias Biering sendiherra sinn í Búkarest,

Hans hátign konungur Rúmeníu:

Herra Demetre Ghika utanríkismálaráðherra,

sem, eftir að hafa tjáð hvor öðrum umboð sin, er reyndust góð og gild, hafa orðið ásáttir um eftirfarandi greinar:

80

16. okt.

1. gr.

Ísland og Rúmenía skuldbinda sig til að veita hvort öðru í öllu því, er lítur að verzlun þeirra, iðnaði og siglingum, jafngóð kjör sem þau, er veitt eru, eða veitt kunna að verða þeirri þjóð, er beztu kjörum sætir.

2. gr.

Að því er lýtur að verzlun, skal ákvæðið um beztu kjör sérstaklega ná til aðflutnings- og útflutningsgjalda og til sérhverra annara gjalda, til skilyrða, sem sett eru fyrir innflutningi og útflutningi, til flutnings á vörum yfir og um löndin, og til banna eða tálmana á innflutningi og útflutningi, nema því aðeins að slíkar ráðstafanir séu álitnar nauðsynlegar til þess að tryggja öryggi ríkisins eða almennings, eða til þess að vernda heilbrigði manna, dýra eða jurta.

3. gr.

Að því er snertir siglingar skal beztu kjara ákvæðið sérstaklega ná til hverskonar gjalda, svo og til aðgangsins fyrir skip að ferma og afferma vörur, og til allra fyrirmæla viðvikjandi skipum og áhöfn þeirra.

4. gr.

Þjóðerni skipa ber gagnkvæmt að viðurkenna samkvæmt skjölum og skilríkjum, er þau hafa um borð, sem útgefin eru af hlutaðeigandi yfirvöldum hvors landsins um sig, samkvæmt gildandi lagafyrirmælum, og sem heimila skipi að bera flagg þess lands, er um ræðir.

Þar til gerður hefir verið sérstakur samningur um gagnkvæma viðurkenningu á mælingaskírteinum skulu skip hvors samningsaðilans ekki háð því, að framkvæmdar séu á þeim neinar nýjar rúmmælingar í höfnum hins aðilans. Siglingagjöldin skulu og ákveðin samkvæmt mælingaskírteinum útgefnum af hlutaðeigandi yfirvöldum þess ríkis, er á flagg það, sem skipið siglir undir.

5. gr.

Sérhvert samningsríkjanna mun veita ríkisborgurum hins ríkisins, svo og félögum, stofnuðum í hagsmunaskyni, beztu kjör að því er snertir aðgang að hinu ríkinu, réttinn til að eignast og eiga þar lausafé og fasteignir og að reka þar iðnað, og enn fremur að því er snertir hverskonar skatta og gjöld.

6. gr.

Ákvæðið um beztu kjör gildir ekki um atriði þau, er hér fara á eftir:

- a) Um sérstök hagræðiskjör sem veitt hafa verið, eða kunna að verða veitt, aðliggjandi ríkjum, til þess að greiða fyrir flutningum á landamærunum;
- b) um hin sérstöku innflutningskjör sem veitt eru til þess að greiða fyrir fjármálaviðskiptum vegna heimstýrjaldarinnar 1914—1918;
- c) um réttindi og sérréttindi, sem veitt hafa verið, eða veitt kunna að verða,

einu eða fleirum aðliggjandi ríkjum í sambandi við stofnun viðskipta-
bandalags eða ríkjafélags um tollákvæði.

80
16. okt.

7. gr.

Samning þennan ber að fullgilda og fullgildingarskjölin skulu afhent í
Búkarest undireins, og því verður við komið.

Samningurinn gengur í gildi á fimmtánda degi eftir að staðfestingar-
skjölin hafa verið afhent, og gildir í eitt ár eftir að honum kann að hafa verið
sagt upp af öðrumhvorum sammingsaðilanum.

Þessu til staðfestu hafa hlutaðeigandi fulltrúar, með þar til gildu um-
boði undirritað samning þennan og sett við hann innsigli sín.

Samín í tveimur eintökum í Búkarest, 8. maí 1931.

E. A. Biering. D. J. Ghika.

LOKABÓKUN

Undirritaðir, er hafa mætt í dag til þess að undirrita hjálagðan verzl-
unar- og siglingasamning hafa orðið ásáttir um það, sem hér fer á eftir.

1. Að athugaðri afstöðu þeirri, sem samkvæmt Sambandslögunum frá
30. nóvbr. 1918 er á milli Íslands og Danmerkur, er samkomulag um, að Rúm-
enía getur ekki vísað til ákvæða sammingsins, er hér fer á undan, til þess að
krefja handa sér þau sérréttindi, sem Ísland hefir veitt, eða kann síðar meir að
veita Danmörku.

Þessu til staðfestu hafa fulltrúarnir, með þar til gildu umboði undirritað
bókun þessa.

Gjört í Búkarest í tveimur eintökum, 8. maí 1931.

E. A. Biering. D. J. Ghika.

Fullgildingarskjöl sammingsins voru afhent í Búkarest þann 13. októ-
ber 1931.

Þetta er hérmeð gert almenningi kunnugt.

Forsætisráðherrann, 16. október 1931.

Tryggvi Þórhallsson.